

Tweede zondag van de advent B

Mc. 1, 1-8

Eén van de kernwoorden in de advent is: ‘bekering’. Want eigenlijk is de advent ook een boetetijd, net als de vasten. Vandaar ook de paarse kleur. Nu denken wij bij ‘bekering’ waarschijnlijk spontaan (en niet ten onrechte) aan een verandering van levenswijze: ons doen en laten meer in overeenstemming brengen met wat God wil. Maar het is maar de vraag of bekering alleen maar gaat over onze manier van leven. Het slaat evenzeer op onze manier van denken. En dan bedoel ik niet alleen maar slechte gedachten uit ons hoofd bannen. Het gaat dan ook over onze manier van denken over... over God bijvoorbeeld. En daar geven de lezingen van vandaag ons een paar kostbare hulpmiddeltjes bij.

Nogal wat gelovige mensen zullen God een beetje spontaan opvatten als de Grote Architect die de wereld in elkaar heeft gezet, die alles weet en alles beschikt. Maar zo denken betekent ook dat God min of meer betrokken is bij het kwaad. Niet dat Hij het gewild heeft, verre van, maar Hij staat er dan ook niet helemaal los van want Hij laat het dan toch maar mooi zijn gang gaan. En in tijden van tegenspoed is er dan ook altijd wel een reden om kwaad op Hem te zijn.

De God die de grote adventsfiguren laten zien (Jesaja en Johannes de Doper) is in feite een andere God. Zeker, Hij weet ook alles: Hij hoort het roepen van zijn volk, Hij kent de ellende van de mensen. Maar Hij legt er zich niet bij neer: Hij is niet de God van het ‘verleden’ die het zo allemaal beschikt heeft.

Hij komt ook niet om ons uit te leggen hoe de wereld in elkaar steekt, of om ons bestaan om te toveren tot een luilekkerland. Hij dient zich op de eerste plaats aan als Herder: Hij zal zijn schapen met een zachte hand leiden, dwars door alle tegenspoed heen.

In die zin is de advent ook een bekeringstijd voor wat betreft ons denken over God. Figuren als Jesaja en Johannes de Doper vragen ons eigenlijk: is uw beeld van God wel zo helder of zuiver als dat ge denkt? Of wat voor beeld hebt ge eigenlijk van Hem? Is Hij een soort supercomputer die alle informatie bevat en alles programmeert? Is Hij een God die alles weet en onwrikbaar heeft vastgelegd? Is Hij een soort wereldarchitect die ons nu maar onze gang laat gaan?

De God zoals Jesaja en Johannes de Doper Hem aan ons laten zien, komt in de woestijn van het leven naar ons toe. Hij komt niet uitleggen waarom het allemaal zo verloopt, maar Hij legt zich ook niet neer bij zaken als ellende, zonde en dood. ‘Als een herder zal Hij zijn schapen weiden, in zijn armen ze samenbrengen’ hoorden we Jesaja over Hem zeggen.

En dat beeld van God zoudt ge zoveel mensen toewensen de dag van vandaag. Geen God om u dood op te studeren of om eindeloos over te discussiëren, geen God die het leven ingewikkeld maakt of straffend toekijkt, maar een God die nabij is, die troost en moed inspreekt (zoals Jesaja het zei), die mensen

herderlijk nabij is. Een God die we binnen enkele weken kunnen begroeten op het hout van de kribbe als zijn leven als mens begint, en die bereid was datzelfde leven te geven op het hout van het kruis met als enige reden: ons nabij zijn en dragen wat te zwaar is voor ons. Amen.

Johan Goris, pastoor